

**Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1930-1932 :
Ep. L 45 - 92**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

märbacka 20. 3. 1932.

Kära älskade!

Jag undrar så mycket hur du har det dessa långa söndagar. Är det någon, som kommer upp och språkar med dig eller ligger du helt ensam? I alla fall har du skrivit så lugnande brev, så att jag inte är rädd längre, men i början var jag bra orolig.

Jävla har jag i dag varit på stämman oväntigt tråkig med somå ledsamma ärenden om arbetslöshetsunderstöd, som vi inte gärna vill lämna åt ministerns icke i pengar.

I Falun ha de det också tråkigt, därför att Will har legat en vecka, ant i

örönen. Vi strida så my-
cket med vår Herre om ett
barn, som är sjukt, men
jag menar numera, att
det kanske är orätt, att det
är klokare att låta Kleve barn
dö. Det blir i alla fall icke
mycket glädje med dem.

Jag skriver och skriver, men
jag är icke riktigt nöjd.
Jag tänker på hur jag
varit förtvivlad var gång
jag börjat en bok, så jag
skall väl ha löslomod med
mig själ. Jag har fått flera
båcker från Alma & Karlise.

Hon är mycket duktig och
när jag läser henne prestas jag
från min ödmjuka befattning
som minnesteknare ut på
fantasiers vädjöbanor, men
jag är väl för gammal. - De
där mannen, som ville ha mig
att genomläsa manuskript tror
jag icke vi svarar för det förstås.
Blev snart fisk. Tack för alla
söta små brev. Tusen hälsningar
Din Selma.